

men det er bestandigt nedadgaende med den, og dens Værdi bliver efterhaanden saa ringe, at jeg troer, at kun en overmaade fattig Gier vilde betænke sig paa at dræbe den strax. Bestemmelsen er altsaa meget godt motiveret. Efter den nugældende Lovgivning betales ikke en eneste Skilling for Heste, der dræbes paa Grund af Snive. Det er, som bemærket, ganske vist, at den Hest, der er angreben af Snive, er incurabel og saa ringe, at jeg troer, at de fleste Giere vilde føle sig veltilfredse med at faae $\frac{1}{8}$ af Værdien i Erstatning, ja de fleste vilde vel endog gjerne gratis dræbe Hesten. Hvad angaaer det første af de to Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke jeg har vist Tilbøielighed til at slutte mig til de derom gjorte Bemærkninger, nemlig Bestemmelsen i Udkastets § 9, hvor „ethvert Dyr“ ønskes indskrænket til Hunde, som i Lovudkastet, da har Udvalgets Tanke ganske vist ikke været anden end den, som findes i Udkastet; men Ristkoen ved at slaae f. Ex. en Kat ihjel er saa ringe, at jeg for mit Vedkommende ikke vilde tage i Betænkning endog saa uden nogen Bestemmelse i saa Henseende at slaae en Kat ihjel, naar den var gal; og hvad det andet angaaer, at Bødderne tilfælde Politikassen, da vilde det vistnok gribe for langt ind i Gjenstandene for Sagens anden Behandling, om vi vilde fordybe os deri, inden vi see, om der deri bliver foreslaaet en Ændring.

Dahl: Jeg betragter, saaledes som det ogsaa af Andre er udtalt, denne Behandling mere som en stor Committeebehandling, og det er derfor ingenlunde afgjort, at jeg, fordi jeg har fundet mig foranlediget til at gjøre enkelte Bemærkninger ved Lovudkastets forskjellige Paragrapher, saaledes som de ere ændrede af det ærede Udvalg, derfor skulde ville stille Ændringsforslag. Med Hensyn til flere af de forskjellige Punkter, som jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, skal jeg endnu tilføie, at jeg troer, at man maa vogte sig for at give Bestemmelser, som man ikke er sikker paa, vilde blive overholdte, og at man især maa vogte sig for Bestemmelser, om hvilke man er vis paa, at de ikke vilde blive overholdte, og dertil heuregner jeg Bestemmelsen i § 2, at

Sogneforstanderen skal gjøre Anmeldelse om de smitsomme Sygdomme, som komme til hans Kundskab. Den ærede Dødsfører udtalte, at det ialfsald er mere berettiget at forlange, at Sogneforstanderen skal gjøre Anmeldelser om disse Sygdomme end om Legestuer, som ere komne til hans Kundskab, men jeg tvivler paa, at denne Bestemmelse er overholdt, og jeg skulde antage, at endog saa de fleste Sogneforstandere have overtraadt den, idet vistnok ikke ret Mange have fundet Anledning til at gjøre Anmeldelse om de Legestuer, der ere blevne afholdte. Hvad angaaer den Bestemmelse i Slutningen af Paragraphen, at Dyrslægen skal møde ved hvert Hestes eller Dvægemarked, da anseer jeg den for en af de Bestemmelser, man skal vogte sig for at optage i Loven, da jeg tvivler paa, at den vil blive efterkommet. Det vil paa mange Steder blive meget vanskeligt, paa enkelte Steder endog umuligt at opfylde den. Med Hensyn til § 3 da er min Betænkning ved Bestemmelserne deri den, at man ikke kan fordrø, at Sognefogden skal være tilstede paa samme Tid som Dyrslægen. Den ærede Dødsfører har henvist til Lovudkastets Bestemmelser; men jeg maa bemærke, at deri fordrøes ikke, at Politimesteren skal være paa Aastedet tilligemed Dyrslægen, og det er egentligt kun det, jeg har fundet betænkligt. — Jeg har underrettet mig om Forholdet med Hensyn til gale Dyr's Bid, ved at raabføre mig med Personer, som ere noie inde i disse Forhold, og de have sagt mig, at det egentligt kun er Hunde, der kunne forplante Vandstræk; tvivlsomt er det, om Rætte kunne gjøre det; men et Svinn, der er blevet bidt af en gal Hund, troer jeg ikke kan forplante Vandstræk, idetmindste ikke efter de Meddelelser, som jeg har faaet. — Forøvrigt har jeg ikke, som den ærede Dødsfører udtalte, just taget Forargelse af Ordet „slagte“ i Udvalgets § 7, og forsaavidt som det staaer i Udkastet, finder jeg det ogsaa mindre rigtigt; jeg troer, at „slagte“ kun bruges om Kreaturer, der anvendes til Føde for Menneſter. Jeg har endnu kun at bemærke, at jeg troer, det er rettest at holde sig til, at Bødderne skulle tilfælde Communerne's Kasser, og jeg vil gjerne indrømme, at jeg ikke holder saa meget af, at Bødderne til-